



עת"א 12164/07/19 - יצחק זוזיאשווילי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 12164-07-19 זוזיאשווילי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט אהרון משניות
המבקש יצחק זוזיאשווילי (אסיר)
נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
המשיב

החלטה

בפני בקשה לנקיטת הליכים לפי פקודת ביזיון בית המשפט. לטענת המבקש, המשיב פועל בניגוד לפסק הדין שניתן בעתירה זו, ביום 25.9.19, בכך שאינו מספק את הפרטים שהוא מקבל במסגרת הדיאטה המטבולית שנקבעה לו, במשקל הנכון ובאיכות ראויה, כפי שקבע בית המשפט בפסק הדין האמור.

מתגובת המשיב עולה כי המבקש לא הביא בפני גורמי ההנהלה את הטענות שטען בבקשה, בטרם פנה בבקשה לבית המשפט. עוד טען ב"כ המשיב בתגובתו כי טענותיו של המבקש "כלליות ללא כל בסיס שניתן להסתמך עליו", ומכאן עתירתו למחוק את הבקשה. אכן, המבקש לא פירט בבקשתו את המועדים שבהם קיבל פירות וירקות שאינם ראויים למאכל, וכן לא מסר פרטים מפורטים יותר ביחס לטענות בדבר מנת הבשר שניתנת לו במסגרת הדיאטה האמורה, מה כוונתו במונה "שאריות בשר", ומה משקלה של אותה מנה.

טרם החלטה בבקשה לגופה, ראוי לעמוד תחילה על האופי המיוחד של ההליך של ביזיון בית המשפט, כפי שהדברים נוסחו בעניין **שרביט** (רע"א 3888/04 **שרביט נ' שרביט** (פ"ד נט(4) 49 (2004)), וכפי שהובאו לאחרונה בפסיקתו של בית משפט זה בעת"א 18-06-34905 בעניין **בן משה**, ואתייחס רק לשני מאפיינים עקרוניים שנוגעים גם לענייננו.

העיקרון הראשון והבסיסי הוא כי מדובר בהליך קשה ופוגעני, ולכן יש להשתמש בו במשורה, רק כאשר לא ניתן להשתמש בהליכים אחרים, בכדי לאכוף את החלטות בית המשפט: **"הליך הביזיון נחשב הליך אכיפה קיצוני מאחר שהסנקציה בעקבותיו - קנס או מאסר - עשויה להיות קשה ופוגעת, ולכן מקובל לראות בו הליך שיורי, לאחר שההליכים האחרים האפשריים נבחנו או מוצגים... אין להיזקק להליכי ביזיון בית-המשפט כאשר קיימת דרך אחרת לביצוע ההוראה השיפוטית..."** (עניין שרביט שם, עמ' 58).

עיקרון נוסף הוא כי **"פסק-הדין או הצו שאת אכיפתו מבקשים צריך להיות ברור וחד-משמעי. אין אוכפים מכוח פקודת הביזיון אלא צווים והחלטות שמובנם ברור ושאינם מאפשרים יותר מפירוש אחד. צו שאינו ברור וחד-משמעי אין רואים בהפרתו משום ביזיון בית-משפט..."** (שם, עמ' 60).

כדי לנקוט בהליכים לפי פקודת ביזיון בית המשפט, נדרש אפוא קיומם של שני תנאים מצטברים: התנאי האחד הוא שאכן מדובר בהפרה ברורה וחד משמעית של פסק דין או צו של בית משפט שמשמעותם ברורה ואינה ניתנת לפרשנות אחרת, שאינו מבוצע ע"י מי שכלפיו מופנה הצו; והתנאי השני הוא שאין כל אמצעי אחר שניתן לעשות בו שימוש לצורך השגת התכלית המבוקשת, זולת ההליכים לפי פקודת ביזיון בית משפט.

בנסיבות שלפנינו, שני התנאים הללו אינם מתקיימים. פסק הדין שהמבקש טוען להפרתו קובע כי "על המשיב להקפיד לספק לכל האסירים בכלל ולעותר בפרט, את כל הפרטים הכלולים בדיאטה שאושרה לעותר במשקל הנכון ובאיכות ראויה, בכדי שהאסירים שאושרה להם דיאטה זו, אכן יקבלו את המזון שהם זכאים לקבלו, ומצופה מגורמי הפיקוד של המשיב כי יודאו שאכן האסירים מקבלים את המזון שהם זכאים לקבל בהתאם למה שנקבע לכל אחד מהם".

כפי שציינתי לעיל, טענותיו של המבקש כלליות. לא נזכרו בהן מועדים שבהם נטען כי ניתן לעותר מזון קלוקל, ואין בהם פירוט מספיק של טענות קונקרטיות ביחס למהות הפגם בפירות וירקות, וביחס לאיכות המנה הבשרית ומשקלה. המבקש אף לא טרח לנקוט, בטרם פניה לבית המשפט, באמצעי הבסיסי של פניה לגורמי הפיקוד, בבקשה שיקיימו את הוראת בית המשפט, שלטענו הופרה על ידם, כפי שהתבקשו לעשות בפסק הדין עצמו. תחת זאת, אצה למבקש הדרך לפנות בבקשה לפי פקודת הביזיון, בלא שמסר פרטים בסיסיים שהיו יכולים לאפשר את בדיקת טענותיו.

בנסיבות אלה, לא שוכנעתי כי אכן הייתה הפרה ברורה וחד משמעית של הוראות בית המשפט, וגם אינני סבור כי המבקש מיצה את כל ההליכים האפשריים להשגת התכלית המבוקשת, בטרם פנה לבית המשפט בבקשה זו.

נוכח כל האמור לעיל, משבאתי לכלל מסקנה כי לא התקיימו בנסיבות שלפנינו תנאי הסף הנדרשים לצורך נקיטת הליכים לפי פקודת ביזיון בית המשפט, התוצאה היא שאני דוחה את הבקשה. המזכירות תעביר את החלטה ללא דיחוי לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט טבת תש"פ, 16 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.